

правили по стѣнитѣ мазгали и така сполучливо стрѣляли, щото въ продължение на нѣколко врѣме, улицитѣ съ турски трупове постлали. Само Петръ и Райчо Сандеви съ двама селяни до 50 д. избили. Иванчо С. Кължчовъ съ своитѣ другари още по голѣмо число истрѣнали. Турекитѣ коршуми почти никого не досѣгали, а пакъ могили отъ турски трупове се образovali. Въ отчаянието си, турцитѣ почнали да викатъ: *топъ, топъ гетирелимъ* (орждия, орждия да докараме). Други, обаче, нѣколко тенекии съ газъ довлекли, кжщата пламнала, онѣзи, които се впуснали да бѣгатъ, били на мѣсто застрѣлани, ужасенъ викъ се раздалъ, слѣдъ нѣколко минути кжщата се суринала и въ часа около 12 всичко се свършило. Тукъ паднали убити: Х. Стойно Аржнштъ, Михайлъ и Драгия Аржннови, Петръ, Желѣзко и Пано Драгиеви. Свящ. Кольо отъ с. Ахиево и синоветѣ му Славе, Иванъ и Иванъ Славовъ. Тютюнджията Илия съ двамата си братя и Илия Желевъ, мутафчията Антонъ съ двамата си синове, Бр. Айраногларъ, Бр. Кжвжджиклиеви, тримата синове на дяда Вълка, куюмджи Цвѣтко, Стоянчо Матевъ, Тона Георгакиева, майката на търговеца Петко Ангеловъ, юнацитѣ Петръ и Райчо Сандеви, както и други мнозина изгорѣли въ огъня, тѣй щото отъ около 200 д. само два-трима се избавили, между които Динчо Стойчевъ и Иванъ С. Кжлжчевъ съ прерѣзани прѣсти.

Въ кжщата на Х. Желѣзка Аржнштъ станалъ тоже дълтъгъ и ожесточенъ бой. Повече отъ 50 д. войници паднали на улицата прѣдъ кжщата и като се убѣдили че не ще можтъ да влѣзжтъ вжтрѣ, запалили кжщата съ газъ. Едни живи изгорѣли, а други въ двора избити. Димо и Дочо които се намирали на тавана сполучили да избѣгнатъ, скрили се наблизо подъ грамади отъ камъне, цѣлъ денъ се пекли като гущери и прѣзъ нощта отишли въ кжщата на Димитръ Нейковъ, гдѣто се въврели въ нудника.

Споредъ показанията на Марийка Ив. Анхжнова, която тогава била мома възрастна, намирала се въ кжщата на Коле Гюпхаленеца до самата прѣква Св. Троица. Въ кжщата имало до 100 д. мжже, жени и дѣца, а като била запалена. Мария избѣгала прѣзъ вратцата въ църковния дворъ, послѣ се вмкнала вжтрѣ въ църквата. Вънкашнитѣ врата били заключени и съ дебели дървета запжнати, сжщо и църковнитѣ. Числото на събраното население въ двора, може би да възлизало по-